TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. spalio 18 d.*

„Laisvas prekių judėjimas — Kiekybiniai apribojimai ir lygiaverčio poveikio priemonės — Dūmtraukių ir dūmtakių vidaus danga — Žymėjimo CE ženklu nebuvimas — Negalima prekyba“

Byloje C-385/10

dėl *Consiglio di Stato* (Italija) 2010 m. balandžio 27 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. liepos 30 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo pateikti prejudicinį sprendimą byloje

Elenca Srl

prieš

Ministero dell’Interno

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija)

kurį sudaro penktosios kolegijos pirmininko pareigas einantis M. Ilešič, teisėjai E. Levits (pranešėjas) ir J.-J. Kasel,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. rugsėjo 28 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į pastabas, pateiktas:

— *Elenca Srl*, atstovaujamos *avvocati* E Pasquinelli ir G. Saltini,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* C. Colelli,

— Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir T. Müller,

— Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos K. Szíjjártó ir Z. Tóth bei G. Koós,

— Europos Komisijos, atstovaujamos C. Zadra ir G. Zavvos,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/106/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su statybos produktais, derinimo (OL L 40, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 9 t., p. 296), iš dalies pakeistos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 447, toliau – Direktyva 89/106), ir SESV nuostatų, susijusių su laisvu prekių judėjimu, išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Elenca Srl* (toliau – *Elenca*), prekiaujančios dūmtraukiams ir dūmtakiams skirtais pripučiamais vamzdžiais, ir *Ministero dell'Interno* (Vidaus reikalų ministerija) dėl nacionalinės teisės normų, susijusių su šių vamzdžių pateikimu į Italijos rinką.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aktai

3 Direktyvos 89/106 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad 1 straipsnyje minimi produktai, kurie numatyti naudoti statiniuose, galėtų būti teikiami rinkai tik su sąlyga, jeigu jie tinka numatytam tikslui, tai yra, jų charakteristikos yra tokios, kad statiniai, į kuriuos jie bus įmontuojami, surenkami, pritvirtinami arba instaliuojami, gali, jeigu jie tinkamai suprojektuoti ir pastatyti, tenkinti 3 straipsnyje išvardytus esminius reikalavimus, kai tiems statiniams tokius reikalavimus reglamentuoja norminiai aktai.“

4 Šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės laiko produktus tinkamais naudoti pagal paskirtį, jeigu dėl jų naudojimo statiniai, su ta sąlyga, kad pastarieji yra tinkamai suprojektuoti ir pastatyti, atitinka 3 straipsnyje išvardytus esminius reikalavimus ir jeigu tokie produktai turi CE ženklą. CE ženkle turi būti nurodoma:

a) kad jie atitinka svarbiausius nacionalinius standartus, perkeldami į nacionalinę teisę suderintus standartus, į kuriuos nuorodos buvo paskelbtos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Valstybės narės skelbia nuorodas į šiuos nacionalinius standartus,

b) kad jie atitinka Europos techninį liudijimą, išduotą III skyriuje numatyta tvarka, arba

c) kad jie atitinka nacionalines technines specifikacijas, minimas šio straipsnio 3 dalyje, jeigu suderintų specifikacijų nėra; tokių nacionalinių techninių specifikacijų sąrašas rengiamas 5 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.“

5 Minėtos direktyvos 6 straipsnyje įtvirtinta:

„1. Valstybės narės netrukdo produktų, kurie atitinka šios direktyvos nuostatas, laisvo judėjimo, teikimo rinkai ar naudojimo jų teritorijoje.

Valstybės narės užtikrina, kad šių produktų naudojimo pagal jiems numatytą paskirtį netrukdytų taisyklės arba sąlygos, kurias nustato valstybinės įstaigos arba privačios įstaigos, veikiančios kaip valstybinė įmonė arba kaip valstybinė įstaiga, remdamosi savo monopoline padėtimi.

2. Tačiau valstybės narės leidžia produktus, kuriems netaikomos 4 straipsnio 2 dalies nuostatos, teikti rinkai savo teritorijoje, jeigu jie atitinka nacionalines nuostatas, atitinkančias Sutartį, jei Europos techninėse specifikacijose, išvardytose II ir III skyriuose, nenurodoma kitaip. Komisija ir komitetas, nurodytas 19 straipsnyje, reguliariai prižiūrės ir tikrins Europos technines specifikacijas.

<...>“

Italijos teisės aktai

6 2006 m. balandžio 4 d. Įstatyminio dekreto Nr. 152/2006 285 straipsnio „Techniniai reikalavimai“ 1 dalyje numatyta:

„Civilinės paskirties šildymo įrenginiuose, kurių nominalioji galia viršija nustatytą ribą, turi atitikti techninius reikalavimus, nurodytus šio dekreto V dalies IX priedo II dalyje“, atsižvelgiant į naudojamą kuro rūšį.“

7 Minėto dekreto IX priedo „Civilinės paskirties šildymo įrenginiai“ II skyriuje „Techniniai ir konstrukciniai reikalavimai“ nurodyta:

„2. Reikalavimai dūmtraukiams:

<...>

2.7 <...> įrenginiuose turi būti dūmtraukiai, pagaminti iš CE ženklu pažymėtų produktų. Visų pirma šie dūmtraukiai turi:

— būti pagaminti iš nedegių medžiagų;

<...>.“

8 Vidaus reikalų ministerijos – Ugniagesių, greitosios medicinos pagalbos ir civilinės gynybos departamento – Prevencijos ir techninio saugumo centrinio direktorato aplinkraštyje Nr. 4853/2009 (toliau – skundžiamas aplinkraštis) nurodyta:

„<...> dūmtraukių sistemos su plastikine vidaus danga patenka į Direktyvos 89/106/EEB taikymo sritį. Šiuo metu nėra jokio konkretaus suderinto standarto. Vienintelis Europos standartizacijos komiteto (*Comité Européen de Normalisation*, CEN) nustatytas standartas, taikomas plastikiniams dūmtraukiams <...>, yra EN 1447/2005; pagal jį aiškiai draudžiama naudoti vamzdžius, kuriais siekiama pakeisti paviršiaus, kuris liečiasi su degimo produktais, savybes. Dėl to tokias sistemas galima ženklinti CE ženklu tik remiantis Europos techniniu liudijimu, išduotu Europos techninio įteisinimo organizacijos (*European Organisation for Technical Approvals*, EOTA) įstaigos.

— Nagrinėjamus produktus draudžiama naudoti civilinės paskirties šildymo įrenginiuose, kurių nominalioji galia viršija 35 kW,

— dėl įrenginių, kurių galia mažesnė nei 35 kW, <...> įstaiga, parengusi šį aplinkraštį, laikosi nuomonės, kad gali būti naudojami tik tie produktai, kurie pažymėti CE ženklu remiantis Europos techniniu liudijimu, ir yra įrengti laikantis gamintojo numatytų naudojimo sąlygų.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9 *Elenca* importuoja ir Italijos rinkoje platina Vengrijoje pagamintus dūmtraukiams ir dūmtakiams skirtus pripučiamus termoreaktyviuosius vamzdžius. Naudojant šiuos vamzdžius galima restauruoti senus dūmtraukius ir dūmtakius neatliekant mūrijimo darbų. Ši technologija buvo įdiegta įvairiose Europos, visų pirma Italijos, rinkose, ja pakeisti tradiciniai sisteminiai sprendimai, pagal kuriuos būdavo instaliuojami išoriniai dūmtraukių vamzdžiai, daugiausia iš nerūdijančio plieno ar keramikos, arba standieji vamzdžiai pastatų viduje.

10 *Elenca* nuomone, skundžiamu aplinkraščiu, kuris grindžiamas Įstatyminiu dekretu Nr. 152/2006, pažeidžiami visų pirma SESV 34–37 straipsniai, nes nustačius sąlygą, kad norint parduoti kitoje Europos Sąjungos valstybėje (nagrinėjamu atveju – Vengrijoje) pagamintą produktą turi būti įvykdytas techninis reikalavimas, t. y. pritvirtintas CE ženklas, – kurio, be kita ko, neįmanoma įvykdyti, nes šiuo metu nėra jokio atitinkamo suderinto standarto, būtų faktiškai užkirstas kelias importui ir platinimui.

11 *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas) nusprendė, kad *Elenca* prašymas panaikinti skundžiamą aplinkraštį yra akivaizdžiai nepriimtinas, nes aplinkraštis nėra reguliuojantis teisės aktas, dėl kurio būtų galima pareikšti ieškinį.

12 *Elenca* šį sprendimą apeliacine tvarka apskundė *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba). Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patenkino *Elenca* skundą nurodęs, kad skundžiamu aplinkraščiu daroma įtaka šios įmonės teisinei situacijai. Be to, jis pritarė minėtos įmonės abejonėms dėl nacionalinės teisės normų teisėtumo Sąjungos teisės atžvilgiu.

13 Tokiomis aplinkybėmis *Consiglio di Stato* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar pirmojoje instancijoje ginčijamas aplinkraštis ir jame nurodytos nacionalinės teisės normos suderinami su Bendrijos teise ir, konkrečiai kalbant, su pirma nurodytomis normomis? Visų pirma, ar aplinkraščiu bei šiomis normomis pažeidžiami principai ir taisyklės, įtvirtinti Direktyvoje 89/106 <...> dėl statybos produktų, kurioje niekur nenustatyta, kad CE ženklas privalomas, tačiau, priešingai, nurodyta ([Direktyvos 89/106] 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse), kad valstybės narės „netrukdo produktų, kurie atitinka šios direktyvos nuostatas, laisvo judėjimo, teikimo rinkai ar naudojimo jų teritorijoje“, užtikrina „kad šių produktų naudojimo pagal jiems numatytą paskirtį netrukdytų taisyklės arba sąlygos, kurias nustato valstybinės įstaigos arba privačios įstaigos, veikiančios kaip valstybinė įmonė arba kaip valstybinė įstaiga, remdamosi savo monopoline padėtimi“, ir leidžia „produktus, kuriems netaikomos [Direktyvos 89/106] 4 straipsnio 2 dalies nuostatos, teikti rinkai savo teritorijoje, jeigu jie atitinka nacionalines nuostatas, atitinkančias ESS, jei Europos techninėse specifikacijose, išvardytose [šios direktyvos] II ir III skyriuose, nenurodoma kitaip“?

2. Ar ginčijamu aplinkraščiu ir jame nurodytomis nacionalinės teisės normomis pažeidžiami visų pirma SESV 34–37 straipsniai, pagal kuriuos draudžiami importo apribojimai ir teisėtos lygiavertį poveikį turinčios priemonės, tiek, kiek kitos [Sąjungos] valstybės produkto pardavimui, kaip nagrinėjamu atveju, nustačius techninį reikalavimą, pagal kurį prie jo turi būti pritvirtintas CE ženklas – o tai būtų įmanoma ir teisėta tik tuomet, jei būtų nustatytas atitinkamas suderintas standartas – faktiškai užkertamas kelias jo importui ir platinimui Italijos valstybės teritorijoje, pažeidžiant minėtose EB sutarties normose ir Bendrijos teisėje įtvirtintus principus, kuriais užtikrinama laisvė ir konkurencija ir reikalaujama principų, galinčių užtikrinti nediskriminacinį, vienodą požiūrį, taip pat skaidrumą, proporcingumą ir atskirų įmonių teisių gerbimą?

3. Ar dėl Bendrijos teisės normų pagrindu parengto reglamentavimo, kuriuo siekiama užtikrinti veiksmingą konkurenciją, be kita ko, sektoriuje, su kuriuo susijęs šis ginčas, nacionalinės teisės aktų leidėjas ir administracinės valdžios institucija neturėjo būti įpareigoti nepriimti reguliavimo priemonių, įtvirtintų minėtuose [skundžiamame] aplinkraštyje ir Įstatyminiame dekrete Nr. 152/2006?

4. Galiausiai, ar Europos teisės garantuojamo pliuralizmo ir konkurencijos sektoriuje apsauga užtikrinama nacionalinės teisės aktu, kaip antai Įstatyminis dekretas Nr. 152/2006 (visų pirma atsižvelgiant į 285 straipsnį ir IX priedo II dalies 2.7 ir 3.4 punktus), kuriame nustatytos pirma nurodytos privalomos ribos?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

14 Pateikdamas pirmąjį klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar Direktyva 89/106/EB turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis nustatoma sąlyga, kad norint parduoti kitoje valstybėje narėje pagamintus statybos produktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, jie turi būti pažymėti CE ženklu.

15 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagrindinis Direktyvos 89/106 tikslas – panaikinti prekybos kliūtis, sudarant sąlygas laisvai prekiauti statybos produktais Sąjungoje. Šiuo tikslu šioje direktyvoje yra nustatyti esminiai reikalavimai, kurie taikomi statybos produktams ir įgyvendinami suderintais standartais ir juos perkeliančiais nacionaliniais standartais, Europos techniniais liudijimais ir nacionalinėmis techninėmis specifikacijomis, pripažįstamomis Sąjungos lygiu (šiuo klausimu žr. 2008 m. kovo 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-227/06, 31 punktą).

16 Neginčijama, kad ginčijami dūmtraukiams ir dūmtakiams skirti pripučiami vamzdžiai yra „statybos produktai“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 89/106.

17 Be to, posėdyje paaiškėjo, kad minėti statybos produktai nereglamentuojami nei suderintais standartais arba Europos techniniais liudijimais, nei nacionalinėmis techninėmis specifikacijomis, pripažintomis Sąjungos lygiu pagal Direktyvos 89/106 4 straipsnio 2 dalį.

18 Kalbant apie statybos produktą, nepatenkantį į Direktyvos 89/106 4 straipsnio 2 dalies taikymo sritį, pažymėtina, kad šios direktyvos 6 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog valstybės narės leidžia jį tiekti rinkai savo teritorijoje, jeigu jis atitinka nacionalines nuostatas, atitinkančias Sutartį, ir Europos techninėse specifikacijose nenurodyta kitaip (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Belgiją* 33 punktą ir 2012 m. kovo 1 d. Sprendimo *Ascafor ir Asidac*, C-484/10, 40 punktą).

19 Iš to matyti, jog valstybė narė negali *ex officio* reikalauti, kad kitoje valstybėje narėje pagaminti statybos produktai, nepatenkantys į Direktyvos 89/106 4 straipsnio 2 dalies taikymo sritį, būtų žymimi CE ženklu tam, kad jais būtų galima prekiauti jos teritorijoje. Minėta valstybė narė minėtai prekybai gali taikyti tik tokias nacionalinės teisės nuostatas, kurios atitinka iš Sutarties kylančius įpareigojimus, ypač laisvo prekių judėjimo principą, numatytą SESV 34 ir 36 straipsniuose (žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Belgiją* 34 punktą ir minėto Sprendimo *Ascafor ir Asidac* 50 punktą).

20 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyva 89/106/EB turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis *ex officio* nustatoma sąlyga, jog norint parduoti kitoje valstybėje narėje pagamintus statybos produktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, jie turi būti pažymėti CE ženklu.

Dėl antrojo klausimo

21 Pateikdamas antrąjį klausimą teismas iš esmės nori sužinoti, ar SESV 34–37 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis nustatoma sąlyga, jog norint parduoti kitoje valstybėje narėje pagamintus statybos produktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, jie turi būti pažymėti CE ženklu.

Dėl laisvo prekių judėjimo ribojimo buvimo

22 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką bet kokie valstybių narių komercinės teisės aktai, galintys tiesiogiai ar netiesiogiai, iš tikrųjų ar potencialiai apriboti Sąjungos vidaus prekybą, laikytini kiekybiniams apribojimams lygiaverčio poveikio priemonėmis, kaip tai suprantama pagal SESV 34 straipsnį (visų pirma žr. 1974 m. liepos 11 d. Sprendimo *Dassonville*, 8/74, Rink. p. 837, 5 punktą ir 2010 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Ker-Optika*, C-108/09, Rink. p. I-12213, 47 punktą). Taigi vien tai, kad importuotojas atgrasomas nuo aptariamų produktų tiekimo ar prekybos atitinkamoje valstybėje narėje, yra laisvo prekių judėjimo ribojimas (2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Fra.bo*, C-171/11, 22 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

23 Taip pat iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad SESV 34 straipsnis – tai pareigos užtikrinti nediskriminavimo ir kitose valstybėse narėse teisėtai pagamintų bei parduodamų prekių abipusio pripažinimo principų laikymąsi, taip pat pareigos užtikrinti laisvą Sąjungos prekių pateikimą į nacionalines rinkas išraiška (žr. 2009 m. vasario 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-110/05, Rink. p. I-519, 34 punktą ir minėto Sprendimo *Ker-Optika* 48 punktą).

24 Šiuo atveju dėl atitinkamose nacionalinės teisės nuostatose numatytos sąlygos, susijusios su žymėjimu CE ženklu, nors ir taikomos bendrai, Italijoje draudžiama prekyba ginčijamais statybos produktais, kuriais teisėtai prekiaujama kitose valstybėse narėse.

25 Tokiomis aplinkybėmis pareiga žymėti CE ženklu turi būti laikoma kiekybiniams apribojimams lygiaverčio poveikio priemone, kaip tai suprantama pagal SESV 34 straipsnį, todėl yra laisvo prekių judėjimo ribojimas.

Dėl laisvo prekių judėjimo ribojimo pateisinimo

26 Neginčytina, kad laisvo prekių judėjimo ribojimas gali būti pateisinamas SESV 36 straipsnyje išvardytais bendrojo intereso pagrindais arba privalomaisiais reikalavimais. Abiem atvejais nacionalinė priemonė turi būti tinkama siekiamo tikslo įgyvendinimui užtikrinti ir neviršyti to, kas būtina jam pasiekti (žr. minėto Sprendimo *Ker-Optika* 57 punktą ir minėto Sprendimo *Ascafor ir Asidac* 58 punktą).

27 Šiuo atveju Italijos Respublika pažymi, kad ginčijamos nacionalinės teisės normos pateisinamos visuomenės saugumo, asmenų sveikatos ir gyvybės apsaugos tikslu, nes skirtos užtikrinti, kad nagrinėjamos rūšies produktai atitiktų keliamus saugumo reikalavimus.

28 Nors šiuo aspektu neginčytina, kad, nesant suderintų taisyklių, valstybės narės turi nuspręsti dėl žmonių sveikatos ir gyvybės apsaugos užtikrinimo lygio ir dėl būtinybės kontroliuoti atitinkamų produktų naudojimą (šiuo klausimu žr. 1996 m. birželio 27 d. Sprendimo *Brandsma*, C-293/94, Rink. p. I-3159, 11 punktą ir 2005 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-432/03, Rink. p. I-9665, 44 punktą), reikia konstatuoti, kad teisės normos, kuriomis nacionalinėje teritorijoje automatiškai ir visiškai draudžiama prekyba produktais, teisėtai parduodamais kitose valstybėse narėse, dėl to, kad minėti produktai nepažymėti CE ženklu, yra nesuderinamos su Sąjungos teisėje įtvirtintu proporcingumo reikalavimu.

29 Iš tikrųjų, kaip pažymi Vengrijos vyriausybė ir Komisija, šis griežtas žymėjimo CE ženklu reikalavimas, trukdantis taikyti produktų, dėl kurių Europos teisės aktų leidėjas dar neparengė suderintų standartų arba Europos techninių liudijimų, kuriais draudžiama kontroliuoti, ar ginčijami produktai atitinka saugumo reikalavimus, keliamus remiantis kilmės valstybėje narėje atliekamomis patvirtinimo ir sertifikavimo procedūromis, abipusio pripažinimo principą, viršija tai, kas būtina saugumo tikslui pasiekti.

30 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad SESV 34–37 straipsniai aiškintini taip, kad jais draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis nustatoma sąlyga, jog, norint parduoti kitoje valstybėje narėje pagamintus statybos produktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, jie turi būti pažymėti CE ženklu.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo klausimų

31 Dėl trečiojo ir ketvirtojo klausimų reikia visų pirma konstatuoti, kad Sąjungos teisės nuostatos konkurencijos srityje, kurias prašo išaiškinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, yra akivaizdžiai netaikomos tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje.

32 Todėl darytina išvada, kad trečiasis ir ketvirtasis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimai yra nepriimtini (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Sbarigia*, C-393/08, p. I-6337, 29 ir 38 punktus).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

33 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. **1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/106/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su statybos produktais, derinimo, iš dalies pakeista 2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003, turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis *ex officio* nustatoma sąlyga, jog norint parduoti kitoje valstybėje narėje pagamintus statybos produktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, jie turi būti pažymėti CE ženklu.**

2. **SESV 34–37 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis nustatoma sąlyga, jog norint parduoti kitoje valstybėje narėje pagamintus statybos produktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, jie turi būti pažymėti CE ženklu.**

Parašai.